

fra vedkommende Medlem. Det er derfor mange Steder yderst sjældent sket, at dette Udvalg er traadt sammen; det hele har faaet Lov til at gaa, som det bedst kunde, Kontrol har der ikke været meget af. Disse forskellige Institutioner, som skulde foranledige, at Udvalget traadte sammen, har jo ikke stærkt ansportet dertil. Sygekassebestyrelsen har mange Steder set saadan paa det, at de mere bemidlede Medlemmer er de bedste Medlemmer, de bedste Betalere, og dem vil de ikke saa gerne af med. Det kan jo ogsaa gerne være, at de er gode Medlemmer; men derfor er det ikke rigtigt, at de, der har en stor Formue og en stor Indtægt skal have Statstilskud. Sygekasseinspektøren kan ikke have et saa nøjagtigt Kendskab til hver enkelt Sygekasses Forhold, at han, medmindre der sker Indberetning, kan optræde; og Lægen holder ikke meget af det. Kommunalbestyrelsen har heller ikke stor Lyst til at blande sig for meget i disse Forhold. Derfor er Resultatet blevet, at dette Udvalg ikke er optraadt, og derfor er der sikkert sket Misbrug, og det har bidraget til, at Udgifterne er blevet saa store, som de er. Derfor finder jeg den Ændring, som er foreslaaet i § 2, god, idet det der bestemmes, at Udvalget skal træde sammen hvert tredie Aar og sammenholde Sygekassemedlemslisten med Skattelisten eller ogsaa hvert Aar, og da skal der kontrolleres en Trediedel ad Gangen.

Der er ogsaa andre Nedskrivninger, saaledes den fra de 3 til de 2 Kr. pr. Medlem, som er foreslaaet i § 1. Der fandt en Forhøjelse Sted i 1921 paa dette Omraade med den Baggrund, at der var Pengerigelighed, og at Kronekursen var lav. Hvis man regner Kronekursen ud den Gang og nu, vil man se, at 2 Kr. nu er omtrent det samme som 3 Kr. den Gang, idet 2 Guldkroner, som vi nu har, jo er 200 Ø. værd, medens 3 Kr., den Gang, da Kronen kun var 67 Ø. værd, jo ikke var stort mere end 2 Kr. nu. Ogsaa Medicintilskuddet kom til i 1921, det havde vi ikke haft tidligere. Nedskæring heraf vil naturligvis være en Byrde for de Kasser, der har anvendt det. Af 1 647 Sygekasser har godt 1 000 anvendt Medicinydelsen.

Jeg tror, at naar dette Lovforslag nu gaar i Udvalg og bliver behandlet dér, vil vi kunne finde Ændringer at foretage paa enkelte Punkter paa en saadan Maade, at selv om Tilskuddet synker, vil vi alligevel ikke komme til at ramme Sygekasserne i det centrale. Dette Lovforslag foreligger som de andre ikke som noget Ultimatum; Re-

geringen har jo erklæret sig forhandlingsvillig, og jeg vil haabe, at vi gennem en saadan Forhandling maa naa frem til, at det særlig er Misbrugene, vi faar fjernet, saaledes at vi kun faar dem tilbage i Sygekasserne, som skal være der og har Ret til at være der, og at Misbrug ogsaa paa anden Maade vil blive fjernet. Saa tror jeg, at denne Nedskæring vil kunne bæres.

Weygaard: Det foreliggende Lovforslag kan fornuftigvis ikke vente Tilslutning fra Socialdemokratiets Side, dertil føder det om en for sørgelig Mangel paa Føling med det lønarbejdende Folk og dettes ringe økonomiske Kaar. Jeg synes heller ikke, det bærer Vidne om nogen større Ansvarsfølelse fra Forslagsstillerens Side. Forslaget lader til Syne hos den høje Regering en forbløffende Mangel paa Kendskab til Sygekassesagens store Betydning for den ubemidlede Del af Befolkningen i vort Land; thi ellers vilde man ikke vove at komme med dette Nedskæringsforslag paa det nuværende Tidspunkt, hvor man snarere havde Grund til at vente større Tilskud fra Statens Side for derigennem at opnaa Kontingentnedsættelser eller Takstnedsættelser, om man vil. Det synes imidlertid, som om denne Regering med sine Nedskæringslyster paa den sociale Lovgivnings Omraade kun har for Øje at arbejde paa Takstnedsættelser for de besiddende, men samtidig fremtvinge Kontingent- eller Takstforhøjelser for den fattige Del af Befolkningen. Naturligvis, hvad der tages fra de fattige, kan jo gives til de rige, og den nuværende Regerings Partis Kandidater ved Folketingsvalget i December lagde ingenlunde Skjul paa Venstres Hensigter, som var at opnaa Skattelettelse for de store Skatteydere. Hvis dette Nedskæringsforslag vedtages, vil Byrderne kun blive flyttet fra Staten over paa Kommunerne, der gennem deres Fattigvæsen, Hjelpekasse og Tilskud til trængende Invalider fremtidig vil komme til at bære Byrderne. Men saa kan der jo ikke blive Tale om Lettelser i Kommuneskatterne, som det blev lovet paa alle Valgtribuner af Venstres Kandidater. Derimod kan der naturligvis blive Raad til betydelige Skattelettelse for de store Statskatteydere, men ogsaa kun for de store, thi Skattelettelse for den ubemidlede Del af Befolkningen er i Virkeligheden ganske betydningsløse.

Af alle de sociale Love, som det danske Folk i de sidste 40 Aar har tilkæmpet sig — jeg ved godt, at i Venstres Ordbog hedder